

Milá farní rodino!

Buďme vděční a děkujeme Pánu Bohu za to, že se situace s pandemií Covid-19 v naší zemi obrací k lepšímu. Chci, jménem naší klokotské farnosti, poděkovat všem, kteří sloužili druhým lidem na hraně svým možnostmi! Zvláště všem zdravotníkům! Modleme se za ty, kteří následkem pandemie ztratili své blízké, přišli o práci, mají problémy uživit své rodiny anebo prožívají krizi v osobních nebo rodinných vztazích. Modleme se za chudší země světa, které nemají to štěstí očkovat vakcínou proti Covid-19 své obyvatele. Učme se být solidární s našimi bratry a sestrami na celém světě.

S přáním Božího požehnání O. Jiří Můčka, OMI

MALÁ POUŤ K NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI PANNY MARIE ☞ SOBOTA 12. 6.

Kostel Nanebevzetí P. Marie Klokoty
16.30 h růženec, svátost smíření, 17 h mše sv.

Emauzy - 11. 7 - 18. 7. 2021

LETNÍ TÁBOR "NOEMOVA ARCHA"

Není zatím naplněn, můžete ještě přihlašovat děti.

Přihlášky karolina.peroutkova.14@gmail.com

nebo mob. 728 616 382 (pouze 15 - 20 hodin).

Zatím se tábor plánuje, pokud by došlo k změnám, budeme rodiče včas informovat.

Děkujeme za váš zájem. Za přípravný tým Karolína Peroutková, hlavní vedoucí

20. 6. 2021 Den otců

Přejeme všem tatínkům a dědečkům Boží požehnání a ochranu P. Marie!

OBLÁTSKÉ MISIJNÍ DÍLO

Představení Oblátského misijního díla nepůjde napsat na pár řádek. Jeho počátky totiž sahají k příchodu otců oblátů do klokotské farnosti, a tudíž budeme mluvit o více než dvacetileté historii.

S příchodem otce Zdeňka Čížkovského z jižní Afriky do Čech přišla také esence oblátského charizmatu, která byla ve své době v české církvi ojedinělá. A tou byly misie. Po 40 letech strávených na druhé straně světa a po značnou část také mezi domorodými obyvateli Jihoafrické republiky ani nemohl otec Zdeněk jinak. Záhy se stává národním ředitelem Papežských misijních děl a objíždí farnosti a semináře s příběhy z misí. Postupně získává pro kongregaci mladé seminaristy, kteří pak jako obláti působící na Klokotech tomuto charizmatu dávají různou podobu.

A tak z podnětu otce Martina vzniká na začátku tisíciletí na Klokotech skupina balíkářů, lépe řečeno baliček. Od otce Martina obdržely několik adres do misí v Africe a Asii, z Jihlavy přijela skupinka žen, která je naučila balíky balit co nejefektivněji, aby se ze samotný balík - jeho obal dal například ještě použít na ručníky a za deset let bylo takto odesláno na pomoc do misí úctyhodných 140 balíků.

To už vstupuje na scénu otec Roman, který uposlechl volání stát se členem oblátské provincie na Haiti a postupoval, jak nejdál mohl. Až do pověstného nejchudšího a nejopuštěnějšího místa (jestli tak nenazveme celé zubožené Haiti), misie v Baie de Henne. Stal se, jak říkával starostou, ředitelem školy, kterou toužil pro dlouhodobější zlepšení situace v oblasti postavit, knězem, soudcem, a především přítelem lidem, na které celý svět zapomněl. Zcela v duchu zakladatele Misionářů oblátů, sv. Evžena de Mazenod, jehož mottem pro kongregaci je citát z Lukášova evangelia: „Poslal mne chudým hlásat radostnou zvěst.“ I sem bylo zasláno mnoho balíků, pověstnou byla dlouho

zásilka panenek pro děti z vesnice. Otec Roman po sobě zanechal pokračování v podobě Vody pro Haiti, organizace, která od jeho pobytu nepřetržitě vysílá dobrovolníky na pomoc hloubení vrtů jako zdrojů vody.

Otec Tomáš Vyhnálek začal pracovat v širším obrazu oblátského misijního díla tak, jak funguje po celém světě, a to jako přidružená organizace oblátů, která je prostředníkem pro dary pro misie. Sám také mnoho misí navštívil jak v Africe, tak v Asii. Díky němu jsme na Klokotech také mohli přivítat množství spolubratrů oblátů z různých koutů světa.

Mezitím přichází na Klokoty otec Günther a nechává probudit svou touhu po zkušenosti života v muslimském světě s cílem lepšího porozumění a bratrství napříč náboženstvími. Po jeho krátkém působení na Klokotech nastalo šestileté období zpráv z Pákistánu, Libanonu a Egypta a napjaté očekávání, jestli se otec vrátí. Jeho zkušenost, kterou do České republiky po svém návratu přinesl, se jeví jako velmi důležitá, svědčí o tom jeho mnohé přednášky napříč republikou.

A to už přicházíme k zatím poslední kapitole oblátských misí. Před třemi lety obdržel svou obedienci do misie v Zimbabwe čerstvě vysvěcený otec Karel Mec. Mohli jsme sledovat jeho „dobývání“ země, kam ho představení vyslali, až všechna povolení konečně dorazila na správná místa. Doprovázíme ho v jeho boji s nefungujícím systémem, učením se domorodého jazyka, „znovudobývání“ jeho misie v Maraire – zcela nové misii uprostřed buše, kterou místní biskup svěřil oblátům jako specialistům na nejtěžší misie. Sledujeme a napomáháme doslovnému budování zázemí pro misii –

tedy budov a hospodářství, aby zde mohli být soběstační a sloužit v devíti dalších kostelích.

Jak tohoto všeho můžeme být účastní? Dotýkají se tyto „cizí“ starosti nějak nás? Nás, kdo se cítíme s oblátským duchem, který už tady na Klokotech zanechal nějakou stopu, sepjatí, ano. Za ta léta jsme snad poznali, že církev žije tím, že se dává. Vydává se na místa, kam ji Duch posílá zvěstovat evangelium a být nablízku potřebným. To ztělesňují Misionáři obláti. A tak nyní skrze Oblátské misijní dílo

podporujeme modlitbou a dary oblátskou misii v Pákistánu a v Zimbabwe v tom, co zrovna potřebují. V hlavním městě Haiti podporujeme pár dětí v oblátských školách skrze adopci. Informace vydáváme ve čtvrtletníku Očima misii a často také ve farním časopise. Srdečně vás zveme, abyste se do tohoto dobrodružství s námi přidali modlitbou nebo finančním darem. Pokud vás oblátský duch láká ještě více, můžete se také stát členy Oblátského misijního díla.

-hk-

POSLÁNÍM KAPLANA JE UMĚT NASLOUCHAT

Rozhovor s Mgr. Václavem Mikulou, nemocničním kaplanem v Nemocnici Tábor, a. s.

Jak se člověk může stát nemocničním kaplanem? Je potřeba nějaké zvláštní vzdělání či praxe?

Je potřeba vystudovat teologickou fakultu, mít pár let praxe v pastoraci a absolvovat roční kurz pro nemocniční kaplany. Taky k tomu asi musí mít člověk vztah ke starým lidem, vcítění a trpělivost. Také pokoru – nejen že něco dávám nemocným (např. čas), ale často nemocní obohatí mne – svými zkušenostmi, trpělivostí atd.

V Táboře jste se přihlásil na normální konkurs?

V létě 2017 jsem náhodou zaslechl, že stávající kaplan z nemocnice odchází. Přišlo mi to jako zajímavá možnost, tak jsem se začal ptát. Měli tam ještě jiné zájemce, ale byl jsem ochoten nastoupit co nejdříve na plný úvazek, měl jsem vzdělání a praxi, tak nakonec vybrali mne. Měsíc před tím jsme byli se ženou na dovolené na Slovensku. Navštívili jsme i poutní místo Litmanová a modlili jsme se za naši budoucnost, prosil jsem o Boží vedení ohledně mého působení. Krátce nato se otevřela možnost v nemocnici. Já v tom vidím souvislost.

Jaké je postavení kaplana v organizační struktuře tábořské

nemocnice? Pracujete v nějakém týmu? A kdo je v nemocnici Vaším nadřízeným?

Jsem tak trochu sám voják v poli. Má to své výhody – svůj časový program si sestavuji sám. Ale i nevýhody – jsem trochu osamocený. Mojí nadřízenou je hlavní sestra, která mi nechává volné pole působnosti. Protože se často pohybuji na oddělení následné péče, trochu patřím tam.

Máte v areálu kapli nebo nějaký duchovní prostor?

Kapli nemáme. Bohoslužby se v normálních časech konají v zasedací místnosti interního oddělení. Ovšem nyní, během koronavirových omezení, bohoslužby nejsou. Kaple se v nemocnici plánuje v rámci nového pavilonu následné péče.

Jaká je Vaše každodenní práce?

Je to práce na plný úvazek, sice obtížná, ale zároveň smysluplná. Chodím za pacienty, kteří o návštěvu kaplana požádají. Z doby svého působení v pastoraci mám také osobní kontakty s aktivními farníky i kněžími, kteří se mi ozvou, když mají v nemocnici svého farníka, podobně i z některých domovů pro seniory. Za některým mě pošlou sestřičky

či lékaři a k někomu jdu na prosbu někoho z členů rodiny. Občas se zapovídám s dalšími lidmi na pokoji, i když jsem původně šel jen za jedním. Nejčastěji navštěvuji pacienty na oddělení následné péče – ti obvykle leží v nemocnici nejdéle... Spíše naslouchám, snažím se ptát na pěkné vzpomínky a pozitivní záležitosti. Někdy pomáhám v kontaktu s rodinou, vyřizuji pozdravy, pomohu zatelefonovat atd. Setkávám se i s personálem, ptám se, jak to dnes jde. Během oběda nebo kafepauzy probereme se sanitáři i sestrami ledacos.

Co je podle Vás na práci kaplana nejdůležitější?

Posláním kaplana je hlavně umět naslouchat. Lidé si potřebují utřídit myšlenky, a to se jim nejlépe podaří, pokud o tom mohou s někým mluvit, s někým, kdo jim naslouchá a má na ně čas. A právě v tom jim mohou být nápomocný.

Řada nevěřících (nebo nekřesťanů) se ostýchá kaplana pozvat – myslí si, že sloužíte jen katolíkům.

Ostýchají se ozvat i věřící: „Nechci nikoho obtěžovat“. Často se mi stane, že i člověk, kterého znám a už jsem s ním v nemocnici opakovaně mluvil, se při další hospitalizaci neozve. Mrzí mě to, přitom třeba chodím za někým do sousedního pokoje a nebyl by to pro mne problém. Pacientů se na začátku rozhovoru na víru neptám, ale často o ní začnou mluvit sami. Když si přejí společnou modlitbu či přinesení eucharistie, rád jim vyhovím. Když si přejí přijmout další svátosti, domluvím to. Když se pacient označí za nevěřícího, respektuji to a mluvíme o tom, co je pro něj důležité. Těžko rozdělovat lidi na věřící a nevěřící, ale rozhorů s těmi, kteří do kostela nechodí, je nejvíc.

O čem se lidé třeba chtějí bavit?

Hovoříme o tom, co pacienta zajímá, nejčastěji je to rodina (babičky se rády chlubí vnoučaty) a vztahy v rodinách (pokud moc nefungují), také obtíže, které

přináší nemoc. Někdy jsou to koníčky (auta, cestování, zahrada, historie atd.), současné dění (ale politiku se snažím vynechávat), v poslední době je důležitým tématem koronavirus. Někdy pomáhá rozběhnout povídání dotaz na to, odkud pacient je. Máme se ženou projety celý okres, a tak zmínka o kostelíku, kapli či jiné pamětihodnosti v místě bydliště je dobrým začátkem. Tématem je také smrt – zvláště pokud zemřel manžel/manželka nebo pokud bohužel přišli o dítě. Někdy také zažijí smrt pacienta na pokoji, a to není lehký zážitek. Občas se mne vyptávají, co jsem zač, jak to, že jsem duchovní a mám rodinu, kdo je to jáhen a jestli jsem katolík. Snažím se začínat pozitivní témata: jaké dělají pokroky, na co se těší, až se dostanou domů a kdo jim bude pomáhat.

Je obecně nějaký rozdíl v tématech, která řeší věřící a nevěřící?

Moc ne. Protože mluvím většinou s lidmi, kteří toho hodně prožili, poslouchám vzpomínání, které někdy přechází do bilancování. Většina lidí potřebuje mít pocit, že prožili dobrý život, že jejich život měl smysl – věřící i nevěřící. Ale přeci jen ta naděje na věčný život je pro věřící oporou. Ovšem těžko rozlišovat věřící a nevěřící – většina lidí nějak věří, tak trochu po svém.

Ovlivňuje témata rozhovorů také zdravotní stav pacientů? (někdo je v nemocnici s prkotinou na pár dnů, někdo má velmi špatnou prognózu).

Samozřejmě, nemoc je časté téma hovoru. Co se jim přihodilo, proč přijeli do nemocnice, kdy bude kontrola, jaký drobný pokrok udělali – nebo zklamání z toho, že se to pořád ne a ne zlepšit. Také otázka „za co mne Bůh trestá, že jsem onemocněla“ je docela častá.

Řešíte duchovní témata i se zdravotníky?

Tu a tam. S kolegy, se kterými se vidím, často probíráme spíše obtíže v práci. Dobrou příležitostí je „kafepauza“. Občas se podaří s někým z věřících pracovníků se pomodlit za nemocnici.

V době zákazu návštěv jste pro pacienty jediným, s kým se mohou – kromě zdravotníků – osobně setkat. Změnila se v COVIDOVÉ době témata rozhovorů?

Přibýlo téma koronaviru, proč epidemie přišla a jestli skončí. Zvláště na pokojích, kde mají zapnutou televizi a stále slyší o koronaviru, se snažím připomínat, že existují i jiné věci – jejich děti (vnoučata) rostou, květiny kvetou, ovoce zraje, sluníčko svítí a ptáci zpívají. Nemožnost

návštěv příbuzných je pro mnohé skličující, proto jsou rádi za normální lidské popovídání.

Co Vám ve Vaší službě dělá největší radost?

Když se ozývají bývalí pacienti a vyprávějí do telefonu, že se jim dobře daří.

Ptal se Petr Samec

*Převzato z časopisu SETKÁNÍ –
biskupství českobudějovické*

Profil Václavy Mikuly (*1973)

Pochází z Brna, teologii vystudoval v Olomouci. S manželkou Ludmilou, která pracuje v tábořském muzeu, mají dvě dcery. Na jihu Čech našel uplatnění nejprve jako pastorační asistent a později administrátor tří farností (Chýnov, Hartvíkov a Hroby). Před osmi lety byl vysvěcen na trvalého jáhna a před třemi lety se stal nemocničním kaplanem v Táboře.

Přes dvacet let žil s rodinou na faře v Chýnově, nyní bydlí v Sezimově Ústí.

Jako jáhen se zapojuje ve farnostech do další práce – bohoslužby slova, pohřby, křty, svatby a přípravy na svatby. Energii si po práci dobíjí modlitbou a v láskyplné náruči manželky. Ve volném čase společně rádi navštěvují památky, zvláště sakrální stavby.

Z jejich fotografií už řadu let vzniká stolní kalendář Duchovní toulky po Tábořsku.

PROHLÁŠENÍ ČESKÝCH A MORAVSKÝCH BISKUPŮ V SITUACI USTUPUJÍCÍ PANDEMIE NEMOCI COVID-19

Milé sestry, milí bratři v Kristu Ježíši, díky Bohu se situace, která více než na půl roku zásadním způsobem ochromila běžný život naší společnosti, postupně, pomalu, ale nadějně vrací k normálu. Byla to pro nás všechny zkouška víry, důvěry v Pána, ale také příležitost k přehodnocení životních priorit, každodenní rutiny a obrovská šance využít všechny ty dary, které byly doposud skryty. Pro mnohé z nás to byla doba, kdy jsme si z lidského hlediska sáhli na dno, kdy onemocnělo a zemřelo nemálo našich blízkých a přátel.

Jsme vděční a děkujeme všem těm, kteří se jakkoli podíleli na tom, že naši bližní měli potřebnou lékařskou, ošetrovatelskou i duchovní péči. Jsme rádi, že i Církev zde přiložila ruku k dílu, což není nic navíc, protože služba Bohu a

služba člověku je do ní vepsána samotným Zakladatelem.

Nyní, jak se zdá, svítá na lepší časy, a je na místě opatrný optimismus. K němu také patří návrat k bohoslužbám v jejich normální podobě. Technické prostředky byly v době, kdy pandemie doléhala plnou silou, důležitým nástrojem, jak zachovat alespoň něco a nějakým způsobem z toho, co činí Církev Církví, totiž „ecclesia“ – shromáždění. Avšak je potřeba mít stále na mysli, že skutečné fyzické shromáždění při bohoslužbě je nenahraditelné. Proto si Vás dovoluujeme povzbudit, abyste se postupně vraceli do kostelů, pochopitelně při zachování příslušných hygienických opatření a s potřebnou mírou opatrnosti. Sledování mše svaté v televizi a na sociálních sítích necht' je nadále

k dispozici nemocným a těm, kteří do kostela nemohou. Je však načase, abychom si my ostatní opět připomněli, že svěcení svátečního dne je jedním z příkázání Desatera a že ke svátečnímu dni patří i účast na bohoslužbě. Je rovněž na místě, abychom projevíli Bohu vděčnost za překonání této vlny pandemie a přicházeli do kostela poděkovat trvale a

pravidelně s ještě větší horlivostí než dříve. Radostnou zprávou je, že můžeme opět chválit Pána i zpěvem.

*Na setkání kolem Kristova oltáře se těší
a ze srdce žehnají*

*Biskupové Čech, Moravy a Slezska
Nepomuk, 18. května 2021*

CENAP

V brněnském Centru naděje a pomoci se věnujeme životním situacím, které se týkají těhotenství, mateřství a rodičovství. Významnou část naší práce představuje úspěšná pomoc párům, kterým se nedaří otěhotnět, a hledají přirozené cesty, bez technik umělého oplodnění. O osvětu v oblasti zodpovědného rodičovství se snažíme nejen mezi dospělými.

Vnímáme jako důležité také dospívajícím předávat pravdivé informace o lidské plodnosti, povzbuzení k sebeúctě a vytváření dobrých vztahů.

Kromě individuálních konzultací nabízíme též rozmanité kurzy. Osvědčený, oblíbený kurz mezi mladými dívkami ve věku 12–18 let je týdenní prázdninový kurz Být sama sebou, letos v létě jej v našich prostorách plánujeme v termínu 19. 7. – 23. 7. 2021.

V kurzu se s dívkami zaměříme především na témata, která bývají někdy pro rodiče v komunikaci s dospívajícími

náročná, jako je zodpovědný přístup k sexualitě. V průběhu týdne se formou testů, kvízů a her věnujeme otázkám rozvoje osobnosti, vztahů, nechybí však ani trochu odlehčující a nadšeně očekávané téma módy a kosmetiky. V rámci kurzu může dospívající dívka zjistit, v čem je dobrá, za co se může pochválit, a co naopak by bylo dobré na sobě změnit k lepšímu. Naším přáním a motivací kurzu také je, aby dívky získaly podněty, které jim pomohou např. v komunikaci s rodiči a vrstevníky, právě ve složitém období dospívání.

Pokud by Vás kurz zaujal, ať už pro Vaši dcerku nebo vnučku, můžete se podívat na naše stránky www.cenap.cz a zjistit o kurzu více.

Také, pokud by Vás zajímala jakákoli jiná problematika, které se věnujeme, a se kterou bychom Vám nebo Vaším blízkým mohli pomoci, neváhejte se na nás obrátit. Jsme tu i pro Vás!

19. dne každého měsíce a každou středu v měsíci do 8. 12.

můžete získat **plnomocné odpustky** v rámci jubilejního roku ke cti sv. Josefa za dodržení obvyklých podmínek: zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl sv. Otce, zřeknutí se jakéhokoliv hříchu + modlitba nebo úkon zbožnosti ke cti sv. Josefa.

ZAJÍMAVÉ AKCE PRO DĚTI A MLÁDEŽ

- 18. 6. pátek - 17.45 h - **Večer chval**
- 20. 6. neděle - 10 h - **mše sv. pro rodiny s dětmi**
- 25. 6. pátek - 18 h – **táborák na farní zahradě** (umožní-li to epidemiologická situace)

ZAJÍMAVÉ AKCE PRO DOSPĚLÉ

- 4. 6. **PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI CELODENNÍ ADORACE – 11 -16.30 h**
17.30-19.30 h **TICHÁ ADORACE**
Adorace a svátost smíření v kostele každý pátek 17.30-19.30 h
Prosíme, napište se v sakristii na adorační službu (také na páteční adorace).
- 6. 6. neděle – mše sv. 10 h - **Slavnost Těla a Krve Páně** – eucharistický průvod
zvláště jsou pozvány družičky – nezapomeňte na košík s květinami
- 12. 6. sobota - **Malá pouť k Neposkvrněnému srdci P. Marie** – mše sv. 17.00 h
- 14. 6. pondělí - **Emauzy – úklid** – 17.45 h
- 20. 6. neděle - **Poutní mše sv. v Dražicích** – 10 h
- 27. 6. neděle - **řeckokatolická mše sv.** - 16 h

13. 6. SBÍRKA NA POTŘEBY DIECÉZE

Prosíme o kytky a zelené z vašich zahrádek na výzdobu našeho kostela.

Přinést je můžete vždy čtvrtek večer do 17.30 h.

Také prosíme, kdo by mohl pomoci

s úklidem – každý pátek ráno od 8 h.

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ - 15-30 let

Začínáme: pátek **10. září 2021**

Emauzy – 18 h

Setkání bude probíhat každé dva týdny.

Přihlašujte se na jiri@oblati.cz nebo na tel. 731 402 862

KURZ VÍRY PRO DOSPĚLÉ – NOVÝ BĚH 2021/2022

Rok a půl trvající program ☞ kořeny křesťanství ☞ sdílení ☞ moje osobní otázky
hledání odpovědí ☞ křest ☞ biřmování ☞ eucharistie ☞ sv. smíření

Farní dům Emauzy, Staroklokotská 2, Tábor, 390 03.

Začínáme ve středu **15. září 2021** v 18.00 h.

Setkání bude probíhat každé dva týdny.

Těšíme se na vás.

Přihlašování nebo dotazy na: jiri@oblati.cz

Klokoty – události červen 2021		<i>Pokud není uvedeno jinak, mše sv. každý den po-so 17 h, ne 8.30, 10 h</i>
1. 6. úterý	Památka sv. Justina, mučedníka Emauzy - Benjamínek - 9.30 h	
3. 6. čtvrtek	Památka sv. Karla Lwangy a druhů, mučedníků Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ - doporučený svátek	
4. 6. pátek	První pátek v měsíci - celodenní adorace v kostele 11-16.30, 17.30-19.30 h	
5. 6. sobota	1. sobota v měsíci - mše sv. v 17 h Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	
6. 6. neděle	mše sv. v 8.30 - Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ mše sv. v 10 h - Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ s eucharistickým průvodem Dražice mše sv. - 8.30 h	
11. 6. pátek	svátost smíření a výstav Nejsvětější svátosti 17.30 - 19.30 h SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	
12. 6. sobota	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie • Malá pouť k Neposkvrněnému srdci P. Marie - mše sv. v 17 h • bl. Josef Cebula	
13. 6. neděle	11. neděle v mezidobí - mše sv. v 8.30 a 10 h • sbírka na potřeby diecéze Dražice mše sv. - 8.30 h	
14. 6. pondělí	Emauzy - úklid - 17.45 h	
15. 6. úterý	Sv. Víta, mučedníka	
18. 6. pátek	Večer chval 17.45 h, svátost smíření 17.30 - 19.30 h	
19. 6. sobota	Památka sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa možnost získat plnomocné odpustky jubilejního roku ke cti sv. Josefa i každou středu v měsíci do 8.12.2021	
20. 6. neděle	12. neděle v mezidobí • Den otců • mše sv. 8.30 h, pro rodiny s dětmi - 10 h Dražice poutní mše sv. v 10 h	
21. 6. pondělí	Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka	
22. 6. úterý	sv. Jana Fishera, biskupa a sv. Tomáše Mora, mučedníků	
24. 6. čtvrtek	Slavnost NAROZENÍ SVATÉHO JANA KŘTITELE	
25. 6. pátek	po mši sv. táborák pro děti na farní zahradě v 18 h (umožní-li to epidem.situace) svátost smíření a výstav Nejsvětější svátosti 17.30 - 19.30 h pá-so-ne Triduum Modliteb matek	
27. 6. neděle	13. neděle v mezidobí • mše sv. v 8.30 a 10 h • 16 h řeckokatolická mše sv.	
28. 6. pondělí	Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka	
29. 6. úterý	Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů - doporučený svátek	
Možnost ke sv. zpovědi po-so 16.30 - 17.00, v pátek 17.30 - 19.30 nebo kdykoliv po domluvě.		
Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty, Staroklokotská 1, Tábor 390 03 tel: 381 232 584 e-mail: rkf.tabor-klokoty@dicb.cz http://www.klokoty.cz http://www.oblati.cz Dary na opravy a provoz našeho poutního místa můžete zasílat na: účet u České spořitelny 4634722329/0800. Na požádání vystavíme potvrzení. najdete nás také na Facebook a Twitter		
Administrátor farnosti: P. Jiří Můčka, OMI, tel.: 731 402 862 Farní vikáři na Klokotech: P. Martin Sedloň, OMI, tel.: 731 621 241 P. Karel Zaiser, OMI, tel.: 731 402 860 Pastorační asistentka: Janka Pecherová, tel: 731 139 306 Koordinátorka MMD - Mgr. Hana Koukalová, tel.: 603 224 665		

Děkujeme za dobrovolný příspěvek na tisk našeho „Fiatu“, výrobní náklady na 1 výtisk činí téměř 5 Kč.
Můžete vhodit do kasičky v kostele.